

שיתות חפץ חיים

ד

מה) הכופרים סוברים שביכלתם למשוך אליהם את כלל ישראל, אבל טעות גדולה היא בידם, צדיק אחד נולד והוא ממשיך הרבה לעבודת השי"ת.

מו) אומרים על חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות. ולכאורה קשה, וכי פולם נכשלים בחטא זה? ובאמת כך הוא, אם האשה טבלה את עצמה והניחה שער אחד שלא טבלה נכשלה כבר בגלוי עריות.

מז) ישמחו השמים ותגל הארץ – בזמן שיאמרו בגוים ד' מלך.

מח) ממי"ג צריך להתאמץ בלי התרשלות בעבודת ה' אם יבוא תיכף משיח במה נוכל להתראות לפניו, ואם יתאחר חלילה, בודאי צריכים להתחזק את עצמו כי הדור הולך ומתדלדל בעבודת השם.

מט) לא גבראו רעמים אלא להפשיט העקמומיות שבלב, הכונה בזה על כל המאורעות שמזדמנים לאדם הוא כדי להחזירו בתשובה.

נ) יש שעושים רעה לאחרים, ואותה הרעה מניע להם ג"כ, כמו שידוע שישנם נחשים שרפים שממיתין בהבטה, מה עושים עוברי דרכים, מראים לפניהם מראה (שפיגעל) והנחש המסתכל במראה רואה את עצמו ומת. (כן מספרים).
נא) א מענש איז ווי א קליין קינד וואס צאפילט זיך אין וויגעלע און מיינט אז ער קען אלעס טאָהן, אָבער אין אמת קען ער גאָר נישט טאָהן.

נב) היום לעשותם ומחר לקבל שכר, אם ירצה האדם

בגן עדן ללמוד מחלק התורה שלא למד בעולם הזה אין

יכול, או אם ירצה לומר קדוש אין נותנים לו רשות, כי שם רק הקאנטאר, מקום התשלומין, ופה בעולם הזה הוא מקום המעשה, קיום המצות ולהרוות.

(ג) יש דואג שאין לו עבודה—אמנם בעבודת השם לא שייך לומר ככה כי יש עבודה שאין לה קץ, וזו היא למוד תורתנו הקדושה.

(ד) כתיב ומלאה הארץ דעה את ד' כמים לים מכסים, אמנם זה שייך רק על הפרשה שלמד בעוה"ז שיתגלו לו עוד סודות וכוונות **אבל מה שלא למד כלל** לא שייך לומר ומלאה הארץ דעה, וזהו שאמר כמים לים מכסים, אין המים נכנסים אלא במקום שיש בו בית קיבול.

(ה) שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד. למשל אחד נסע למרחקים מקום שחופרין אבנים טובות ושהה כמה שנים וקיבץ על יד כמה אבנים יקרות וכשהגיע זמנו לשוב לפיתו חושב במחשבתו אבוא לבני ביתי ואראה להם את רכושי שאספתי בעמלי. וכשבא לביתו והראה את אבניו לפני מבינים, מצאו שהם מזויפים. ונודע אח"כ, שבסביבו שם במרחקים היה יוצא ונכנס אצלו אחד ממכיריו, ונגב את אבניו והחליפם על זכוכית, כמה מהצער והבושה להאיש שכל עמלו עלה בתוהו, הנמשל הוא, לפעמים האדם עוסק בתורה, ובמצות, אמנם השונא הגדול, בדמות אוהב להאדם, הוא היצר, מתגנב בחשאי, ומכניס בו מחשבות לא נקיות בתוך תורתו ומצותיו כמו כבוד מדומה, ולפעמים גם לקנתר למי, וכהנה מחשבות פסולות, והאדם אינו מרגיש בעצמו, אמנם כשיביא סחורתו בעולם האמת, ויבחנו אותם, ויתראו בצביונם האמיתי, ויפסלו אותם, וזהו אנו מבקשים לטהר לבנו לעבדו באמת, שלא נבוש ולא נכלם בעולם הנצחי, בפעשינו.

(ו) לימד זכות על כלל ישראל, לפנים לא רצו להמתין איזה שעות על משה רבינו שעלה למרום, ויאמרו עשה לנו אל—הים אשר ילכו לפנינו ומה אנו רואים בדורות שאתריהם, אבותינו, ואנו, ממתינים על משיח אלפים שנה ולא נסוג